

Нікола Вайт: "Він любив людей і хотів бути поряд із ними"

Нікола Вайт належить до Центральної Асесорії, органу управління, який допомагає прелату Opus Dei в керуванні прелатурою. Вона ділиться своїми спогадами про Монс. Хав'єра Ечеваррія: "І поки він говорив, я зауважила, що він перебував у постійній присутності Бога – відчувала, що він говорив з Ним".

30.01.2017

Чи могли б Ви розповісти нам про Вашу першу зустріч із монс. Хав'єром Ечеваррією?

Коли я вперше побачила Прелата Opus Dei, я не була католичкою. Він знаходився на сцені, під відкритим небом, в Сантьяго (Чілі) в 1997 році, він промовляв до групи осіб – сімей, матерів, батьків – про те, як поєднати зміст віри і щоденне життя. Він встановлював з ними контакт, і це надзвичайно вразило мене. Я не розуміла всіх його слів, бо на той час я не говорила іспанською, але бачила, що існує певний зв'язок, який торкався людей. І поки він говорив, я зауважила, що він перебував у постійній присутності Бога – відчувала, що він говорив з Ним – і заохочував нас робити так

само. Для мене, для якої було все нове в цьому світі католицької віри: раніше я не мала ніякого з ним контакту, – цей світ став дуже привабливим. Я відчувала і думала: «Це те, чого я хочу!»

Одного разу хтось запитав його: «Отче, що ви робите, щоб не забувати?», – й він відповів: «Коли молишся – пам'ятаєш».

Якою особистістю був Прелат?

Яким був Прелат... Думаю, що можна було б говорити про численні речі. Він любив людей і хотів бути поряд із ними. Мав надзвичайну пам'ять стосовно днів народження людей, їхніх турбот, членів родин, котрі хворіли. Одного разу він зателефонував і запитав мене: «Ти потелефонувала Антоньєті?». Антоньєта – це мати одного священика, отця Робіна, що живе в Римі. Спитав мене: «Ти

зателефонувала Антоньєті?». Я сказала: «Навіщо, Отче?». І він відповів: «Тому що сьогодні 90 річниця з дня її народження». Я відповіла: «Отче, я не пам'ятала». І він продовжив: «Зателефонуй їй від мене. І скажи, що я молюся за неї». Таким він був. Завжди пам'ятав про малі речі, про дрібні деталі, хотів бути поряд з людьми. Одного разу хтось запитав його: «Отче, що ви робите, щоб не забувати?», – й він відповів: «Коли молишся – пам'ятаєш».

Ви могли б описати спосіб його керівництва?

Спосіб керівництва Прелата вражав мене відтоді, як я приїхала до Рима шість років тому. По-перше, я приїхала, будучи в Opus Dei лише 11 років, а він був 80-річним чоловіком, у нього був великий досвід, він жив зі святим Хосемарією та блаженним

Альваро. Він попросив мене приїхати до Рима, щоб працювати разом з ним. Я почувалася абсолютно не здатною – і досі вважаю, що мені дуже бракує досвіду, – але відчула його довіру з першого моменту. Він доручав нам завдання, різні речі для виконання, і ніколи не мав сумніву, що ми зможемо довести їх до кінця. Я пам'ятаю, що коли минуло всього шість місяців після мого приїзду до Рима, він зателефонував мені й запитав: «Ти могла б зробити подорож до Сполучених Штатів, представляючи Отця?». Я не мала достатньо часу в цій розмові для того, щоб сказати: «Не відчуваю себе готовою, мені здається, що я не зможу». Але він передав мені без слів: «Ти можеш зробити це!». Своєю поведінкою він передавав упевненість, і не залишалося жодних сумнівів. Працюючи з ним, я помічала, що він постійно

нас підштовхує. Він допоміг мені досягти набагато більше, ніж я могла собі уявити.

Він часто повторював сімейним парам, щоб перш за все вони любили одне одного, і потім, щоб любили дітей. Щоб любили одне одного навіть у труднощах та викликах родинного життя, і запрошував їх разом долати ці перешкоди.

Як він протегував розвитку сім'ї та Нової Євангелізації?

Однією з речей, над якою Отець надихав нас працювати, була підтримка родин: у зв'язку із Синодом Сім'ї, на який Папа Франциск запросив нас, щоб ми переживали його разом із Церквою, з публікацією «Amoris Laetitia», – Отець заохочував нас працювати у всіх цих напрямках, які пропонував Папа. Нещодавно Отець мав зустріч із родинами, які

працюють над курсами для підтримки шлюбів; пари, які беруть у них участь, обговорюють певні питання стосовно того, як діяти, аби життя в родині було більш щасливим. Він часто повторював сімейним парам, щоб перш за все вони любили одне одного, і потім, щоб любили дітей. Щоб любили одне одного навіть у труднощах та викликах родинного життя, і запрошував їх разом долати ці перешкоди.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/uk-ua/article/nikola-
vait-vin-liubiv-liudei-i-khotiv-but-
poriad-iz-nimi/](https://dev.opusdei.org/uk-ua/article/nikola-vait-vin-liubiv-liudei-i-khotiv-butiporiad-iz-nimi/) (07.08.2025)